

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Nu behøver det jo ikke nødvendigvis være Venstres skyld, at hr. Jan Kørpe Christensen ikke kan få tingene til at hænge sammen.

Det, vi bl.a. har sagt med hensyn til sygehuse-
ne, er, at også her skal vi lade pengene følge pa-
tienterne. Vi skal bruge vore privathospitaler, vi
skal bruge de private klinikker, osv. osv. Vi har
ikke sagt, at amterne skal opføre sig på en be-
stemt måde, men at der formentlig skal flere
midler til.

Hr. Bruno Jerup vil gerne have det konkre-
tiseret. Jeg synes ikke, jeg kan gøre det ret meget
anderledes end ved at sige, at i dag udbetaler
man jo rent faktisk pensionen direkte til pleje-
hjembeboerne; de ældre betaler selv opholdet
på plejehjemmet, og så er der nogle lommepen-
ge tilbage. Man har så småt taget hul på princip-
pet om, at pengene er borgerens, når visitatio-
nen har fundet sted.

Efter vores opfattelse kan man sagtens køre
videre med det system, og det afgørende er jo
ikke teknikken. Det afgørende er, om der kan
findes nogle boligformer, der tilfredsstiller de
ældre, som i dag føler, at det, der kan tilbydes
fra det offentlige, ikke er det, som de synes op-
fylder deres behov og giver dem den tryghed,
som er nødvendig. Så der er egentlig ingen
grund til al den diskussion om teknik, for hen-
sigten er at skabe bedre vilkår, måske for en
gruppe af ældre og handicappede, som ikke
nødvendigvis er så stor, men som findes, og vi
ved det, når vi hører debatten.

Må jeg så afslutningsvis svare på et spørgs-
mål én gang til om anke. Det er snart meget
længe siden, at der var noget, der hed et Lotz
III-udvalg, som beskrev kommunernes ankesy-
stemer og netop påpegede det meget betænkelige
i ankesystemer, hvor man i anden instans af-
gør ting, som er skønsmæssigt vurderet, og som
der i loven er en kompetence til skønsmæssigt at
afgøre.

Men det kan godt være, at vi har brug for at
se på hele vores kommunale ankesystem, for det
trænger måske til en revision, og det vil Venstre
da gerne være med til at kigge på.

Karen Højte Jensen (KF):

Også den konservative folketingsgruppe hilser
med tilfredshed, at vi har denne debat. Det er
nyttigt en gang imellem at gøre status på ældre-
området og på handicapområdet, og hvis der så
ved samme lejlighed oven i købet kunne gøres

op med, hvad der er myter, og hvad der er vir-
kelighed, var det jo ikke så ringe endda.

Det er rigtigt, som den socialdemokratiske
ordfører har sagt, at der løbende gennem årene
har været bred enighed om ældrepolitikken. Det
er jo sådan, at der op igennem 1980'erne - og
fortsat - er sket en omstilling i kommunerne, og
vi ved da også, at det måske ikke er alle kom-
muner, der har fulgt godt og hurtigt nok med.
Men jeg synes faktisk, at Fremskridtspartiet nu
skylder at fortælle os, hvor mange kommuner vi
taler om. Jeg bryder mig ikke om kollektiv af-
straffelse, så vi må simpelt hen have navnene
frem på de kommuner, for så kan vi jo hver især
gå ud og kigge dem efter. Så jeg opfordrer til, at
vi får at vide - og det går jeg ud fra at vi får nu -
hvor mange kommuner det drejer sig om, og
hvilke kommuner det er.

Jeg vil så sige, at det var bemærkelsesværdigt,
at den socialdemokratiske ordfører for et øjeblik
siden manede til økonomisk ansvarlighed. Ord-
føreren sagde i en replik: Ja, man kan sagtens lo-
ve hvad som helst når som helst. Det vidner dog
om en vis realitetssans fra Socialdemokratiets
side. Det er godt, at den har holdt sit indtog i
Socialdemokratiet på dette område; det er be-
stemt heller ikke så ringe.

Det Konservative Folkeparti vil gerne være
med til at sikre alle ældre en tryk og værdig al-
derdom. Vi mener, at ældrepolitikken skal tage
udgangspunkt i de ældre selv med respekt for
de ældre og med frihed til at vælge. De ældre er
personer, der er mindst lige så forskellige, som
man er i alle andre befolkningsgrupper. Det er
jo ikke sådan, at individualiteten forsvinder, bare
fordi man bliver ældre. De ældre har forvent-
ninger og ambitioner, som er lige så mangfoldi-
ge, omfattende og præcise som dem, vi knytter
til andre dele af livet, og både livskraften og
livslysten er intakt hos de fleste. Ældrepolitik-
kens opgave er at medvirke til, at også livsmul-
lighederne er til stede.

Det er vigtigt, at vi afliver den myte, at de æl-
dre er en ensartet, svag, syg og hjælpkrævende
gruppe. Alderdom er ikke i sig selv en sygdom,
og de fleste ældre klarer sig selv og vil gerne
klare sig selv, og de fleste ældre er ikke syge,
selv om de fleste syge er ældre.

Der er en sammenhæng mellem de ældres
helbred, bolig og sociale kontakter set i forhold
til de ældres evne til at klare sig selv. Boligen
spiller en væsentlig rolle - også for de ældre.
Længst muligt i eget hjem er dybest set en rigtig
tankegang, men den skal ikke bruges til at ned-